

Regionale Klachtencommissie Wvggz Friesland BESLISSING

Klaagschriftnummer: KC 2021-14, schadevergoeding

Inzake

Klager, ten tijde van de klacht opgenomen met een crisismachtiging in de HIC-kliniek van GGZ Friesland, bijgestaan door de pvp;
tegen
psychiater verweerder 1 en psychiater verweerder 2, beiden werkzaam in dienst van GGZ Friesland

A. Het vervolg van de procedure

1. Op 13 juli 2021 heeft de klachtencommissie (hierna: de commissie) de klacht tegen de bestreden beslissing van verweerder 2 van 8 juni 2021 over gedwongen medicatie in de vorm van clozapine gegrond verklaard en deze beslissing vernietigd. Voor het overige zijn de klachten ongegrond verklaard. Verder heeft de commissie –onder aanhouding van iedere verdere beslissing– de Raad van Bestuur (RvB) verzocht om binnen veertien dagen te reageren op klagers verzoek om schadevergoeding. De inhoud van de beslissing van de commissie van 13 juli 2021 wordt als hier herhaald en ingelast beschouwd.
2. Op 16 juli 2021 heeft de commissie de reactie van de RvB op klagers verzoek om schadevergoeding ontvangen.
3. De commissie ziet geen aanleiding voor het houden van een nadere hoorzitting.

B. Overwegingen

1. Art. 10:11 lid 1 Wvggz bepaalt dat degene die een klacht indient, bij de commissie tevens om schadevergoeding door de zorgaanbieder kan verzoeken. De commissie kan ook ambtshalve tot schadevergoeding door de zorgaanbieder besluiten. De commissie hoort de zorgaanbieder alvorens te beslissen over het toekennen van schadevergoeding (art. 10:11 lid 3 Wvggz). De schadevergoeding wordt naar billijkheid vastgesteld (art. 10:11 lid 4 Wvggz).
2. Namens klager heeft de pvp het verzoek om schadevergoeding toegelicht. Gevraagd wordt om toekenning van € 2.900,- of zoveel meer als de commissie billijk acht. De diverse bedragen zijn gebaseerd op de aangepaste versie (2.0) van een forfaitair stelsel dat is ontwikkeld als onderdeel van een studie van de Universiteit van Amsterdam.
3. De commissie gaat voorbij aan de door klager naar voren gebrachte schadeposten die betrekking hebben op de klacht dat hij ten onrechte zou zijn opgenomen en nog immer opgenomen is. Die klacht is ongegrond verklaard en in zoverre ziet de commissie geen aanleiding voor de toekenning van schadevergoeding.
4. Voor wat betreft de klacht over verplichte zorg in de vorm van medicatie heeft klager drie schadeposten opgevoerd.
 - (1) De zorgverantwoordelijke heeft een beslissing over verplichte zorg genomen zonder zich op de hoogte te stellen van de actuele gezondheidssituatie, zonder te overleggen met klager en zonder overeenstemming te hebben bereikt met de geneesheer-directeur (gedurende 6 dagen, schade € 400,-).
 - (2) Terwijl verplichte zorg een ultimatum remedium is, heeft de zorgverantwoordelijke een beslissing over verplichte zorg genomen zonder zich rekenschap te geven van doelmatigheid, subsidiariteit en proportionaliteit (gedurende 6 dagen, schade € 400,-).
 - (3) De beslissing van de zorgverantwoordelijke is niet op schrift gesteld en/of niet gemotiveerd (€ 50,-).

5. De RvB heeft aangegeven dat hij zich kan vinden in het oordeel van de commissie over de klachten. De RvB kan zich voorstellen dat de gang van zaken klager niet onberoerd heeft gelaten, zodat er aanleiding is tot vergoeding van immateriële schade. Naar de mening van de RvB doen forfaitaire bedragen op gedetailleerd uitgewerkte onderdelen van de wettelijke klachtgronden echter geen recht aan de bedoeling van de wetgever. Inhoudelijk vindt de RvB dat verweerder 2 zorgvuldige en juiste afwegingen heeft gemaakt in het belang van klager. De vernietigde beslissing van 8 juni 2021 was erop gericht om het voor klager mogelijk te maken terug te keren naar zijn eigen woning. Hierbij is echter verzuimd alle wettelijke vereisten in acht te nemen. Onder deze omstandigheden vindt de RvB een vergoeding van € 50,- per dag billijk. Nu de vernietigde beslissing op 8 juni 2021 is genomen en klager vanaf 16 juni 2021 op vrijwillige basis de medicatie heeft genomen, is de clozapine acht dagen zonder grondslag gegeven. De RvB is daarom bereid € 400,- te betalen.
6. De commissie heeft de beslissing van verweerder 2 van 8 juni 2021, welke is vernietigd, niet inhoudelijk beoordeeld. Ook nu zal de commissie daar niet toe overgaan. Vast staat, dat de beslissing van 8 juni 2021 niet op schrift is gesteld en van een duidelijke motivering is voorzien, inclusief een beschrijving van de actuele gezondheidstoestand van klager, noch heeft de geneesheer-directeur een afschrift van de beslissing verstrekt aan de betrokkene. Evenmin heeft verweerder 2 in het dossier vastgelegd of acuut levensgevaar dreigt voor klager, dan wel of aanzienlijke risico's voor andere personen of goederen bestaan. En zo ja: waarom de beslissing om klager verplicht op clozapine in te stellen voldoet aan de beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit en doelmatigheid. Het is dan ook niet inzichtelijk geworden waarom verweerder 2 voor verplichte zorg in de vorm van toediening aan klager van clozapine heeft gekozen, terwijl de wet ervan uitgaat dat verplichte zorg een uiterste middel is indien er geen mogelijkheden voor vrijwillige zorg meer zijn (zie D1 in de beslissing van 13 juli 2021) en verweerder 2 klager wel in staat achtte tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake.
7. Dat een aantal wettelijke normen zijn geschonden, zoals terecht namens klager is aangevoerd (zie B4), staat daarmee wel vast. Het is invoelbaar dat klager zich hierdoor niet gehoord voelt en vindt dat hij niet serieus genomen is. Het feitelijk gevolg is geweest, zoals de RvB terecht heeft aangevoerd, dat klager acht dagen tegen zijn wil clozapine toegediend heeft gekregen, namelijk vanaf 8 juni 2021 (de datum van de vernietigde beslissing) tot 16 juni 2021 (de datum waarop de beslissing van 8 juni 2021 is geschorst). De commissie vindt het aannemelijk dat klager door dit één en ander pijn en verdriet heeft gehad, dat klager psychisch leed heeft ondervonden. Alles afwegend oordeelt de commissie dat een bedrag van € 400,- hiervoor een billijke schadevergoeding is.

Beslissing¹

De commissie:

- kent aan klager schadevergoeding naar billijkheid toe tot een bedrag van € 400,- aan klager te betalen door GGZ Friesland;
- wijst het verzoek om schadevergoeding voor het overige af.

¹ Op grond van artikel 10:7 Wvrgz kunnen partijen binnen zes weken in beroep gaan tegen de beslissing van de klachtencommissie door indiening van een gemotiveerd verzoekschrift bij de rechtbank.

Gegeven op 21 juli 2021 te Leeuwarden door de heer mr. F.P. Dillingh als voorzitter, de heer drs. H.P. Wisman en de heer drs. J.T. Pietersma als leden, bijgestaan door mevrouw T.E. Miedema-de Haan als ambtelijk secretaris die deze beslissing heeft verzonden op 21 juli 2021.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'F.P. Dillingh', written in a cursive style with a long horizontal stroke extending to the right.

mr. F.P. Dillingh,
voorzitter.